

ΛΑΤΙΚΩΣ ΑΓΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ

ΑΡΙΣΤ. Χ. ΣΑΜΑΡΙΔΗΣ δ. ν.
ΤΙΜΟΘΕΟΣ Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΔΟΣ

Τηλεγρ. Διευθύνσεις: ΑΘΗΝ-ΜΕΤΕΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΛΑΤΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ
ΕΚΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΡΕΙΑ ΟΔΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έπι τής νήσου Μετζ. 1
Έκτός τής νήσου φρ. χρ. 6

Τμή έκαστου φύλλου παρ. 10

Η ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΣΙΣ

Χθές εκ Πιλυχνίτου και αυριον εκ Έρεσο-
σου, σήμερα εκ Πλωμαρίου και μεθαύ-
ριον εκ Άγριος και άλλων μερών τής νήσου
επανειλημμένα καθ' έκαστην διεβιβάζονται
παράπονα δι' επιδείξεις υπερμετρού ζήλου,
δι' ύβρεις και προπηλακισμῶν, δια βίαιον
πραγίας και ύπερβασίας, δια κακώσεις και
δαρμούς, κατά φιλησυχών συνταγματικῶν
πολιτῶν, διοπραττομένων δυστυχῶς ὑπὸ τῶν
τεταγμένων τήν φρούρησιν τής τάξεως και
φερόντων ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον τήν ἐντιμον
τοῦ χωροφύλακος στολήν.

Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἀναγνώσῃ τις ὡς
δήποτε ἐγγόριον ἐφημερίδα και νὰ μὴ
ἀπαντήσῃ και μίαν ἐκφρασίαν παραπόνου,
και μίαν φωνὴν διαμαρτυρίας.

Ἄφ' ἑτέρων δὲ πάλιν δὲν εἶνε δυνατόν
εἰς τήν αὐτήν ἐφημερίδα, τής αὐτῆς μάστιγα
ἐννοεῖ ἡμερομηνίας, ἢ και εἰς ἄλλην συνά-
δελφον νὰ μὴ ἀναγνώσῃ ἑκάστοτε και μίαν
στερεότυπον διαφρασίαν διὰ τήν δῆθεν λα-
βοῦσαν χῶραν ὑπερβασίαν ταύτην.

Τὰ γεγονότα ταῦτα, αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ
εἶνε λυπηρὰ και ἐμβάλλουσι εἰς οὐκ ἐπι-
δαίμονας ἐν σχέσει πρὸς τήν διατυμπανίζο-
μένην συναδέλφωσιν τῶν ἐν τῷ Κρήτει ἐ-
θνοτήτων.

Ἐάν ὅχι ὅλα, ἀλλὰ τινὰ ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ
ἐν ἐπὶ τέλους ἐκ τῶν ἀδρόως καταγγελο-
μένων ἀποδειχθῇ ἀληθές, δικαιολογῶνται
πληροῦστα αἱ ἀνωτέρω οὐκ ἐπιδαίμονες
πονούτων τῶν τοπικῶν τοῦτον.

Ἐάν, ἐπαναλαμβάνουσι, ἀποδειχθῶσιν
ἀληθῆ, δικαιώματα νὰ χαρακτηρίσωμεν
ταῦτα ὡς κατάχρησιν τής ἰσχύος, δικαιώ-
ματα νὰ διατυπώσωμεν τήν γνώμην μας
ὅτι ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον φέρονται οἱ πα-
ραφρονοῦμενοι, ὁποιοῦδήποτε και ἂν εἶναι,
πάν ἄλλο ἢ ἐκπολιτιστικῶς τυγχάνει, πᾶν
ἄλλο ἢ συναδέλφωσιν τῶν ἐθνῶν ἐπιφέρει.

Βεβαίως δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ δώσωμεν
πλήρη πίστιν εἰς τὰς ἐξ ἐπισήμων πηγῆς
προσερχόμενας διηγήσεις, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου
πρέπει πάλιν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι οἱ κά-
τοικοι τῶν διοφύρων κοινοτήτων τής νή-
σου μας αἰωνίως εἰς τὸν ὕπνον τῶν βλέπουν
τὸν βούρδουλα;

Δὲν θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ λαὸς
μας, ὁ ἀγαθὸς και πρῶτος, ὁ λαὸς ὁ ἀγαπῶν
και σεβόμενος τὴν ἀρχὴν και τοὺς νόμους
τῆς Κυβερνήσεώς του, ὁ λαὸς ὁ ἀνακουφι-
σθεὶς ἐκ τῶν δεινῶν τῆς μαύρης τυραννίας
και ἐλπίσας νὰ ἀπολαύσῃ εὐθυμερίας ὑπὸ
συνταγματικῶν πολιτείας, δὲν ἔχει συναί-
σθησιν τῶν παθηκόντων και δικαιωμάτων
αὐτοῦ και προβαίνει εἰς ἔκτροπα δικαιολο-
γούντα (!) ἴσως και αὐτοὺς τήν χρεῖσιν τοῦ
μαστιγίου. Ἀλλὰ και ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει
ὑπάρχει ὁ ποινικὸς νόμος, ὅστις τοὺς σωφρο-
νίζει.

Ἡμεῖς εἰμεθα πληροῦστα πεπεισμένοι
ὅτι αἱ ὑπὸ κατωτέρων ὀργάνων γενομένην
αὐτὰ βιαιπραγία κατά τῶν χριστιανῶν, ἂν
ἐγένοντο, δὲν διεπράχθησαν ἐν γνώσει τῶν
ἀνωτέρων αὐτῶν, διὸ και τολμῶμεν εὐλα-
βῶς νὰ συστήσωμεν, ὅπως διενεργηθῶσιν
αὐστηρα ἀνακρίσεις, διαταχθῇ δὲ αὐτοῖς
ἐφεξῆς νὰ φέρωνται μετριοπαθεστέρων πρὸς
τὸν λαόν. Ἄς ἐπιστηθῇ εἰς αὐτοὺς ὅτι ὁ
λαὸς μας εἶνε ὁ νομοταγέστερος λαὸς τῆς
ὑψηλῶν.

Ἄς διοικήσῃσιν λοιπὸν αὐτὸν ἐν δικαιο-
σύνην και ἀμεροληψία. Ἄς ἀνταλλάξῃσιν
τὴν πυγμὴν και τὰς ὕβρεις μὲ ὀλίγους γλυ-
κεῖς και παραινέτικους λόγους και νὰ εἶνε
βεβαίον ὅτι οὐδὲποτε θὰ ἐγερθῇ τὸ παρα-
μικρὸν παράπονον. Ἄς διοικήσῃσιν ὅχι μὲ
ἀπειλὰς και ὕβρεις, ἀλλὰ μὲ ἀγάπην και
εὐπροσηγορίαν και ταχῶς θὰ ἀντιληφθῶ-
σιν ὅτι διοικοῦν ἀρίστως.

Ὅλα αἱ παρεξηγήσεις θὰ ἐκλείβουν. Και
ἀσφαλῶς θὰ ἐπέλθῃ ἡ ποθητὴ συναδέλ-
φωσις.

GIURDA E PASSA

«Οἱ Ἕλληνας μερον ἔχουσι σλαβικὸν αἷμα εἰς τὰς φλέβας των».
Αὐτὸ εἶπε καθ' ἀνισόρροπος καθήγητῆς τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου ἐν
τῇ Νομικῇ Σχολῇ Κιόλου.

Και τὸ εἶπε πρόθεσιν νὰ προσβάλλῃ τὸ Ἔθνος μας και νὰ τὸ
ἐξουτελίσῃ ὡς τὸς ὁ μέγας σοφός.

Ἄν ἡ ἀνοχή ὅποιαν ἐξουτελίσει εἶνε ἀλήθεια ἢ οὐ τὸ ἀπε-
δειξεν ἡ στρασεπτή τῶν πράγματι σοφῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνόμισαν
καθ' ἑαυτὸν τὸν ἀψευδῆ ἐπιστήμην ν' ἀνακρίσει πρὸ ἡμίσεος
αἰῶνος τὰς ἐξέτας κάποιου Γερμανοῦ, ὅστις τὴν ἐποχὴν ἐκείνην
ἐξήλευσε τὰς ἐξέτας ὅποιας σήμερον ἐπεδίωξεν ὁ Τούρκος καθή-
γητῆς.

Ἐπομένως ἔκει πᾶσα σοβαρὰ ἐπὶ τοῦ θέματος συζήτησις.
Τὸ ὅτι εἰρήνικος Τούρκος καθήγητῆς, ὅστις πολυμάθειαν ἐπιτη-
δεύομενος εἰρήνικῶς ἀθέμιτα αὐτὰ, δὲν εἶνε ἄπορον.

Κάποιος ἄλλος εἶπεν ὅτι μόνον οἱ ἐν τοῖς φρενοκομείοις φιλο-
ξενοῦμενοι οἱ ἔχοντες ἀνάγκην θεραπείας.

Τὸ παράδοξον, τὸ χαρακτηριστικώτατον εἶνε, ὅτι οἱ Τούρ-
κοι ἀκροατὰ δαιμονίου αὐτοῦ Διεθνολόγου, ἐνεθουσιάζθησαν μὲ
τὴν καθ' ἑαυτὸν ἡκτοξευθεῖσαν ὕβριν και ἐξέσπασαν εἰς παταγῶδη
χειροκροτήριον.

Δὲν σὰς μὲ πολὺ ἐνδεικτικῶν τῶν πρὸς τὸ Ἔθνος μας συμπα-
θῶν αἰσθητῶν ἀκαδημαϊκῶν τούτων πολιτῶν, ἐξ ὧν τὸ Κράτος
αὐριον θὰ ἀπογένη τὸς ὑπαλλήλους του, τοὺς δικαστὰς του, τοὺς
διοικητικοὺς ὑπαλλήλους;

Και δὲν εἶπε ὅτι ἡ διατυμπανισμένη συνεννόησις τῶν ἐθνῶν
τῆς Τουρκίας πολὺ ὀδυνηρὰ, ὅταν παρουσιάζωνται τοιοῦτοι μέλλον-
τες πολιτικῶς ἐξελίξεις εὐφρανοῦμενοι ὅτι εἰς ἀνισόρροπος ἐξῆρτες
τὴν πρώτιστα ἀνεκτικὴν φύσιν τοῦ Κράτους;

Και ζήτησαν ἀπὸ ἡμῶν ν' ἀγαπήσωμεν εὐκρινῶς τοὺς Τούρ-
κους και ἰσοπέδῃ τοὺς λαοὺς.

Και μᾶλλον εἶπεν ὡς ἀφελόπατρός διότι εὐκρινέστατα ζητοῦ-
μεν ν' ἀπαιτῶν ἐκείνοι πρῶτον τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀγάπην των.

Ἀληθές, ὅτι δὲν χάνομεν και μεγάλα πράγματα μὲ τὸ καθ' ἑ-
αυτὸν μίσος ὑποψηφίων τούτων ἐπιστημόνων.

Ἀποῦ μόνον διότι τὸς εἶνε ὁ φθόνος των και ὁ φθόνος, ὡς
γνωστὸν, ἐν αἰσθητῶν βλάπτει πολὺ τὴν ὑγιείαν τοῦ φθονεροῦ.

Ἡμεῖς ζῶμεν τί αἷμα κυκλοφορεῖ εἰς τὰς φλέβας μας.
Γνωρίζετε εἰμεθα γνωρίζομεν τὴν ἱστορίαν μας περισσότερον
και καλλίον ἀπὸ τὸν νέον ἀγγλὸν φωστῆρα τοῦ τουρκικοῦ ἐπιστη-
μονικοῦ ἔθους.

Και ἂν ἀπάντησιν ἔχομεν οἰκτιρόμονα γέλωτα.
Ἄλλα διατί ἀναδιφῶσι παλαιὰς περγαμηνὰς οἱ καλοὶ μας
φίλοι;

Προτιμῶν και συμφερότερον δι' αὐτοὺς εἶνε νὰ μελετῶσι τὰς
νέας περὰς τοῦ Ἔθους μας, τὰς λίαν ἐντίμους και λίαν
σεβαστὰς.

Ἡμεῖς ζητοῦμεν νὰ μᾶς σέβωνται διότι εἰμεθα ἀπόγονοι τῶν
προγόνων.

Ζητοῦνται ἀπαιτοῦμεν νὰ μᾶς ἐκτιμῶσι και σέβωνται διὰ τὸ
παρὸν καὶ μέλλον μας.

Ζητοῦνται ἀπαιτοῦμεν τοῦτο, χωρὶς νὰ δαναζώμεθα εὐκλείαν
ἀπὸ τῶν προγόνων.

Και μὴ λησμονῶσιν οἱ χαριτόβρυτοι φίλοι μας ὅτι εἰμεθα ἰ-
κανοὶ πειβάλλομεν αὐτὸν τὸν σεβασμὸν πρὸς τὸ Ἔθνος μας.

Αὐτὸ τὸ γνωρίζετε πολὺ καλά ὁ δαιμόνιος Διεθνολόγος τῆς ἐν
Κιόλου Σχολῆς.

Καὶ φρονεῖ ὅτι δὲν τὸ γνωρίζετε, ἔστω βέβαιος ὅτι θὰ τὸ μάθῃ.
Και συντόμως.

Ζῶμεν ἐν Συνταγματικῇ πλέον Πολιτείᾳ.

ΤΟ ΒΕΙΟΝ ΝΟΜΠΕΛ

Ἄπρηξίλλας μᾶς ἔρχεται μίαν φή-
μη ἀρμόδιος. Ἐκυκλοφόρησεν ἐκεῖ
ἡ εἰδὴ τὸ βραβεῖον τῆς Εἰρήνης τοῦ
Νομπελ ἐπιτροπῆς εἰς τὴν Διεθνή Σο-
σιαλιστικὴν Ἐπιτροπὴν, τὴν χρησιμεύουσαν
ὡς κέντρος παγκοσμίου σοσιαλιστικῆς

συνεννοήσεως, διὰ τὴν στάσιν, τὴν ὁποίαν
ἐτήρησεν εἰς τὴν τελευταίαν μεταξὺ Ἀγγλί-
ας και Γερμανίας διαφορᾶν, ἥτις ὡς γνω-
στὸν, ὀλίγον δὲν ἐλάμβανεν ἐπικινδύνους
διαστάσεις διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην.
Θὰ εἶνε μίαν μεγάλην δάφνην διὰ τὸν σο-
σιαλισμὸν ἐν γένει τὸ βραβεῖον τοῦ Νομπελ.

ΠΟΙΑ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχῃ ἄνθρωπος ὁ
ὁποῖος ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμήν ποῦ ἐν-
νοήσῃ ἐπισημῶς τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἔως
τὰ ἔσοχα γηρατειά του, νὰ μὴ ἴκωσῃ
γιὰ τὸ Κρητικὸν ζήτημα.

Μὰ τί εἶνε ἐπὶ τέλους αὐτὸ τὸ Κρη-
τικὸν ζήτημα διὰ τὸ ὅποιον δὲν μπορεῖ
νὰ εὐρεθῇ μίαν λύσιν.

Τὸ Κρητικὸν ζήτημα ἔρχεται εἰς
τὸν πέδιον τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ νὰ ἀπο-
τελέσῃ ἐν σύνολον μετὰ τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ.

Ἡ Τουρκία ὅμως παρ' ὅλα τὰ ἀερώδη
ἐπὶ τῆς Κρήτης δικαιώματά της, δὲν ἐν-
νοεῖ νὰ ἀποσπασθῇ ἀπὸ αὐτήν.

Διὰ τὴν Τουρκίαν ἢ Κρήτη ἐμοιάζει
μὲ τὸ σάπιο, μὲ τὸ γαγγραινωσμένο
μέλος τοῦ σώματος ἐνὸς παλληκαριοῦ,
τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν ἐννοεῖ νὰ τὸ ἀπο-
κέψῃ και νὰ τὸ πετάξῃ γιὰ νὰ γλυτώ-
σῃ και τοὺς πόνους και τὸ ἄλλο του
κορμί.

Πάσχει, ὑποφέρει τὸ παλληκάρι τὸ
γαγγραινωσμένο πόδι ἢ χέρι του δὲν
τοῦ χρησιμεύει εἰς τίποτε, εἶνε μόνον
γιὰ νὰ τοῦ προσεγγῇ πόνους ἢ ἐπιστήμην
συμβουλεύει νὰ γίνῃ ἐγγχείρησις, νὰ
κοπῇ τὸ πονεμένο μέλος, ἀλλὰ τὸ παλ-
ληκάρι, ἀντιστέκεται, δὲν ἐννοεῖ μὲ κα-
νένα τρόπον νὰ μείνῃ μὲ ἓνα πόδι ἢ μὲ
ἓνα χέρι προτιμᾷ νὰ ἀποθάνῃ παρὰ νὰ
τὸν εἰποῦν κουτὸ ἢ κουλό. Καὶ τὸ παλ-
ληκάρι ὑποφέρει, πονεῖ, πονεῖ, πονεῖ
και ὁ πόνος του εἶνε ἀκόμη πειδ φρικτῶς
γιατί τὸν κατάπνιει, γὰρ δὲν θέλει νὰ
τὸν φανερώσῃ, θέλει νὰ τὸν θεωροῦν
ἄλοιο ἄρτιον, σωστὸν λεβέντην!

Ἐπὶ τῆς Κρήτης δικαιοῦται ἀπὸ τὸν
πέδιον τῶν Κρητῶν και τῶν Ἑλλήνων;

Ἐπὶ τῆς Κρήτης γενναϊότερον αἰσθητῶν ἀπὸ
τὸ αἰσθητῶν τῶν Τούρκων;

Ὁχι βέβαια.

Ἀλλὰ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ εὐρεθῇ
κανένας τρόπος νὰ συμβιβασθῶν αὐτοὶ
οἱ ἀντίθετοι πόθοι και τὰ αἰσθητῶν ποῦ
ἀποτελοῦν τὸ Κρητικὸν ζήτημα;

Βεβαίως ὑπάρχει και θὰ εὐρίσκειτο
ἔως τώρα, ἐάν δὲν ἔμβαινε στὸ μέσον τὸ
Ἑδρωπαϊκὸν συμφέρον.

Τὸ συμφέρον τοῦτο διὰ τοὺς πολλοὺς
εἶνε ὅτι ἐπάνω στήν Κρήτη ἔχουν ρίψει
τὸ μάτι και ἄλλαι δυνάμεις και διὰ τοῦ-
το κρατοῦν τὸ ζήτημα εἰς αὐτήν τὴν κα-
τάστασιν ἔως ὅτου εὕρουν κατάλλη-
λον εὐκαιρίαν διὰ νὰ τὴν καταχωινιάσουν.

Ἴσως νὰ εἶναι και αὐτὸ, ἀλλὰ δι' ἡ-
μᾶς εἶνε ἄλλη αἰτία πολὺ πειδ οὐσιώδης.

Εἰς τὴν Ἑδρωπὴν σήμερον κρατεῖ ἡ
ἀρχὴ τῆς ἐμπορικῆς και βιομηχανικῆς
ἐπικρατήσεως, ἢ προσπάθεια δηλαδὴ τοῦ
νὰ διαθέτουν τὰ ἐμπορεύματα και τὸ
βιομηχανικὰ των προϊόντα οἱ Ἑδρωπαῖοι
εἰς μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα.

Και διὰ νὰ ἐπιτυχάνουν τὸν σκοπὸν
των τοῦτον μεταχειρίζονται δύο μέσο.

Ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος προσπαθοῦν νὰ

κάμουν τὰ ἐμπορεύματα καὶ τὰ βιομηχανικά των προϊόντα περιζήτητα εἰς τὰ μέρη εἰς τὰ ὁποῖα σκέπτονται νὰ τὰ διαθέσουν, ἐνῶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος προσπαθοῦν νὰ μὴ δόσουν καιρὸν εἰς τὰ μέρη ταῦτα νὰ σκεφθοῦν νὰ παραγάγουν αὐτὰ τὰ ἴδια ὅ,τι τὰ ἀναγκαῖοι.

Καὶ ἰδοὺ δημιουργοὺν τὸ Κρητικὸν ζήτημα.

Ἐπιδοκίμωται εἰς τὴν Κρήτην καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅτι θὰ ἐκπληρωθῶσιν οἱ πόθοι των.

Ἐπιδοκίμωται ὅμως καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψουν καμμίαν μεταβολὴν εἰς βῆρος της.

Καὶ διὰ νὰ κάμουν πιστευτὰς τὰς ὑποσχέσεις των διδοῦν μὲ τὸ ἓνα χέρι κατὶ πρὸς τοὺς Κρήτας, ἐνῶ μὲ τὸ ἄλλο προσπαθοῦν νὰ τὸ πάρουν πίσω καὶ νὰ τὸ δώσουν εἰς τὴν Τουρκίαν.

Καὶ εἶσι δημιουργοὺν τὴν ἀνάγκην τῶν ἐξοπλισμῶν.

Ἐξοπλίζεται ἡ Κρήτη καὶ ἡ Ἑλλάς διὰ νὰ διεκδικήσουν καὶ μὲ τὰ ὄπλα τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πόθων των. Ἐξοπλίζεται καὶ ἡ Τουρκία διὰ νὰ ὑπερασπισθῇ τὸ ἕδαφός της.

Καὶ ἰδοὺ θάνατα ἐπὶ δανείων, γιὰ νὰ μᾶς τὰ δώσουν μὲ τὸ ἓνα καὶ νὰ μᾶς τὰ πάρουν ἑκατονταπλάσια πίσω μὲ τὸ ἄλλο.

Καὶ ὕστερα ἀπὸ τέτοιαι σκέψεις, καὶ ὕστερα ἀπὸ τόσην ἀγωνίαν, καὶ ὕστερα ἀπὸ τὰς καθημερινὰς σχεδὸν ἐπιστρατεύσεις, ποῦ καιρὸς καὶ ποῦ κεφαλί γιὰ νὰ σκεφθοῦν Τουρκία καὶ Ἑλλάς διὰ τὴν ἴδιαν ἐμπορικὴν καὶ βιομηχανικὴν πρῶδον.

Καὶ εἶσι κοντὰ εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν διαφόρων ἐργοστασίων ποῦ παράγουν πολεμικὰ εἶδη, ἰδοὺ καὶ ἐργασία δι' ὅλα τὰ ἄλλα ἐργοστάσια, ἐνῶ ἡμεῖς ἐδῶ ὡς μόνην ἀπασχόλησιν ἔχομεν τὸ Κρητικὸν ζήτημα.

Αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικὴ θέσις τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος.

Ἀλλὰ θὰ κρατήσῃ ἀκόμη πολὺ ἡ κατάστασις αὐτή;

Δυστυχῶς ναί! Διότι ἐκεῖνοι ποῦ εἶνε στὰ πράγματα καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν βλέπουν ἢ δὲν τοὺς συμφέρει νὰ ἰδοῦν τὴν πραγματικὴν αὐτὴν θέσιν τοῦ ζητήματος καὶ νὰ ἔλθουν εἰς μίαν συνενόγησιν ἀγαθὴν, διὰ τῆς ὁποίας νὰ ἐκπληρωθῶν κατὰ τὸ δυνατὸν οἱ πόθοι τοῦ ἑνὸς μέρους χωρὶς νὰ προσβληθῇ τὸ γόνιτρον καὶ ἡ φιλοτιμία τοῦ ἄλλου μέρους.

Δὲν τοὺς συμφέρει νὰ καταλάβουν αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν, διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι μέσα εἰς αὐτὰς τὰς ἀνωμαλίας καὶ εἰς τὰ κινδύλια τῶν στρατιωτικῶν ἐξοπλισμῶν κάμουν τὰ μεγαλεῖτερα βουτήματα οἱ διάφοροι ἐπιτήδευοι.

Καὶ ὅμως θὰ λυθῇ καὶ αὐτὸ τὸ ζήτημα, καὶ θὰ τὸ λύσουν οἱ λαοὶ τῶν δύο χωρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐξύπνησαν, οἱ ὁποῖοι ὀλονέν ἐξυπνοὺν καὶ κατανοοῦν ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ ζητήματα τὰ δημιουργοῦν καὶ τὰ κρατοῦν εἰς τὸ ὄψ' αὐτὸ σημεῖον ὀλίγοι κατεργαροί, διὰ νὰ τὰ ἐκμεταλλεύωνται αἰσχροῦς, διὰ νὰ ἀπολαμβάνουν εἰς βῆρος τῆς ἀγωνίας τῶν λαῶν.

Οἱ λαοὶ ἐξύπνησαν καὶ δὲν θὰ περᾶσῃ παλὺς καιρὸς ποῦ θὰ κρεμίσουν τὰ εἰδωλα, θὰ καταρρίψουν τὰς προλήψεις καὶ δίδοντες τὰ χέρις ὁ ἓνας πρὸς τὸν ἄλλον θὰ διακηρύξουν ὅτι ὅλη ἡ γῆ ἐπλάσθη διὰ τὴν εὐτυχίαν τῶν ἀνθρώπων καὶ ὄχι διὰ νὰ αἵματοκυλῶνται οὗτοι πρὸς ἀπόκτησιν ἑνὸς τεμαχίου αὐτῆς.

Ὅλη ἡ γῆ εἶναι διὰ τοὺς ἀνθρώπους χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ διάκρισις αὐτῶν ἐν λέγωνται Τούρκοι, ἢ Ἑλληνες, ἢ Ἑβραῖοι ἢ Ἀσσίγγανοι.

Καὶ αὐτὴ θὰ εἶναι ἡ μόνη τελικὴ

καὶ πραγματικὴ λύσις. Κάθε ἄλλη, ἔστω καὶ αὐτὴ ἢ διὰ τῆς ἐπιβολῆς τῆς Εὐρώπης ἢ ἑνωσις, θὰ εἶναι προσωρινὴ καὶ θὰ ἀφίση πάντοτε καμμίαν πόρταν ἀνοικτὴν εἰς τὰς αἰσχροκερδέεις διαθέσεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας.

T.

ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΧΡΗΜΑ

Τὸ μᾶλλον ἐπικαίρον ἄλλὰ καὶ τὸ μᾶλλον συγκαλονίζον καὶ πιέζον τὰς καρδίαις τῶν Μυτιληναίων ζήτημα σήμερον εἶνε τὸ τῆς Τραπεζῆς Μυτιλήνης.

Πανταχοῦ καὶ πάντοτε ἐκεῖνο, ὅπερ θίγει βεβήωτερον τὰς εὐκισθήτους χορδὰς τῶν ἀνθρώπων καὶ προκαλεῖ εὐλόγους συγκινήσεις εἶνε τὸ οἰκονομικόν.

Ὁ ἀνθρώπος δυνατὸν εἰς ἄλλα ζητήματα νὰ εἶνε φλεγματικὸς, νὰ ὀλιγοῦν, νὰ ἀδιαφορῇ, νὰ ἀφίγη νὰ βρυσουλήται, νὰ φιλοσοφῇ. Ἀλλ' εἰς τὸ οἰκονομικόν; ὦ! Μὴ τολμήσητε νὰ τὸν ἐγίσητε εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, διότι ἐν αὐτῷ συγκεντρῶνται τὸ εἶναι τοῦ εἶνε τὸ ἱερώτερόν του.

Ἐν μάλιστα τὸ οἰκονομικόν τοῦτο ζήτημα ἀναφέρεται εἰς κίνδυνον χρήματος ἱεροῦ, συλλεγέντος μὲ πόνους καὶ πικρίας καὶ ἀποκτηθέντος μὲ ἰδρώτα καὶ αἵμα, οὐ δεμὰ δύναμις εἶνε ἱκανὴ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν δικαίην ὀργὴν του, τὸ κορυφῶμα τῆς ἀνανακτησέως του, τὴν ὀργὴν, μετ' ἧς θὰ σπεύσῃ νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν ἐξασφάλισίν του.

Εἰς τὰς σκέψεις ταύτας μᾶς φέρει ἡ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀντίληψις τοῦ ὑποκόφου ἀναδρασμοῦ, ὅστις ἐπικρατεῖ καὶ τοῦ ἡφαιστείου, τὸ ὅποτον ὑποβόσκει εἰς τὰ στήθη τῶν καταθετῶν τῆς Τραπεζῆς Μυτιλήνης.

Δὲν ὀμιλοῦμεν διὰ τοὺς μεγάλους καταθέτας εἰσινες, ἐπὶ τέλους, ἀφ' οὗ εἶχον διαθέσιμον ἀρκετὰ γεννητὸν ποσὸν διὰ νὰ καταθέσωσιν εἰς τὸ μέγιστον χθὲς μεγαλόνημον ἱστορικὸν τοῦτο Κατάστημα, θὰ εἶχον ὡς ἐφεδρείαν καὶ ἄλλο ἀρκετόν, ὅπερ θὰ ἤδυνάτο ἴσως ἐπαρκῶς νὰ τοῖς ἐξασφαλίσῃ οἶον ἄνετον. Ἀλλ' ὀμιλοῦμεν διὰ τοὺς μικροὺς καταθέτας. Ὅμιλοῦμεν διὰ τὸν πολὺν λαόν.

Ὅμιλοῦμεν διὰ τὴν χήραν καὶ τὸ ὄρφανόν ὀμιλοῦμεν διὰ τὴν πτωχὴν κόρην ἢ εἰς μέχρις ὅτου ἐπιστῇ ἡ ὄρα τῆς ἀποκαταστάσεώς της εἰς τὴν οἰκονομίαν της, τὸ γλίσχρον ποσὸν τῆς μακροχρονίου καὶ θανατοῦ ἐργασίας της, τὸ πενιχρὸν κληρονομικὸν μεριδίόν της, τὸ δωρον τοῦ ἀναδρακτοῦ της, τὸ πρῶτόν της ἐκποιήσεως τοῦ εἰς φθαρὰν ὑποκειμένου ἀκινήτου της, εἰς ἀσφαλὲς μέρος, εἰς Τραπεζικὸν Κατάστημα, οὗτινος τὴν πίστιν οὐδεὶς ἐτόλμα μέχρι τῆς χθὲς νὰ θέσῃ ἐν ἀμφιβόλῳ.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δυστυχῶν τούτων θυμάτων, τοῦ λαοῦ τῆς Μυτιλήνης, ἐκ τῶν σπλάγχθων τοῦ ὁποίου καὶ ἡμεῖς ἔχομεν ἐξέλεῖθ καὶ τοῦ ὁποίου τὰ συμφέροντα ὁ «Δεῖκός Ἀγῶν» ἔθεσεν ὡς πρόγραμμα νὰ ὑποστηρίξῃ, τολμῶμεν σήμερον νὰ φέρωμεν τὸν λόγον.

Δὲν θέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν ἂν τὸ Ἐμποροδικεῖον Κων/πόλεως καλῶς ἢ κακῶς ἐπραξῇ μὴ προβᾶν εἰς τὴν κήρυξιν τῆς πτωχέσεως τῆς Τραπεζῆς, ἀλλὰ παρέπεμψε τὸν ὑποβληθέντα Ἰσολογισμὸν αὐτῆς εἰς τοὺς ἐξελεγκτὰς.

Δὲν θέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν ἂν οἱ διορισθέντες ἐξελεγκταὶ ἀπὸ σκοποῦ ἢ ὄχι ἐπιβραβύωνται τὴν ἐξέλεξιν τῶν λητῶν.

Δὲν πρόκειται νὰ εἰπωμεν τὴν γνώμην μας ἀκαδημαϊκῶς καὶ νὰ ἐξετάσωμεν ἀπὸ νομικῆς ἀπόψεως ἂν τὸ ἐν λόγῳ ἔμποροδικεῖον ἔπρεπεν ἢ ὄχι, αἶμα ἐπιληθὲν τῆς ὑποθέσεως, νὰ λάβῃ συγχρόνως καὶ συντηρητικὰ μέτρα καὶ νὰ διατάξῃ τὴν σφράγιον τῶν ταμείων τοῦ τε Κεντρικοῦ Καταστήματος καὶ τῶν Ἐποικιαστικῶν.

Τίποτε ἀπὸ αὐτὰ. Ἡμεῖς βλέπομεν ὅτι τὸ ἱερόν χρημ. τοῦ ἐργάτου, τῆς χήρας, τοῦ ὄρφανου κινδυνεύει καὶ καθήκον ἔχομεν νὰ ρήξωμεν φωνὴν διαμαρτυρίας.

Νὰ ἐπιστήσωμεν ἐπὶ τούτου τὴν προσοχὴν τῶν θεματοφυλάκων τοῦ λαϊκοῦ τοῦτου χρημ. τοῦ.

Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι δὲν συνηλλάχθησαν μετὰ τῆς Τραπεζῆς ταύτης ἐπὶ σκοπῷ νὰ κερδοσκοπήσωσι διὰ τραπεζικῶν καὶ χρηματιστικῶν τεχνισμάτων. Ἀπλῶς ἔδωκαν πίστιν εἰς τὸ ὁμογενὲς τῆς πατρίδος των Πιστωτικὸν Κατάστημα καὶ κατέθεσαν τὸν ὀβολόν των, τὴν μόνην περιουσίαν των, ὡς τὸ ἀσφαλέστερον μέρος, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ

νὰ τὸν λάβωσιν, δταν ἐπιστῇ ἡ κατάλληλος, ἢ ἐσὸς δι' αὐτοὺς στυγμῆ.

Καὶ ἐν τούτοις μίαν ὥρην πρῶτον κατέπληκτοι ἀναγινώσκουσιν εἰς τὰς ἐφημερίδας τὴν ἐλαφρᾶ τὴν συνειδήσει δημοσιεύθεισαν ἐπίσημον δῆλωσιν τῶν ἐκπροσωπούμενων τὴν Τράπεζαν ὅτι «καὶ πληρωματῆς ἀναστρέλλονται».

Τὴν ἐπομένην διαδίδεται ὅτι ἡ Τράπεζα κλονίζεται. Τὴν τρίτην ψευδομολογία ἐπέωχευσε καὶ μετὰ τόσον χρονικὸν διάστημα ἔγνων ἐρχεται ἡ παραδόξος καὶ ἀποσπαστικὴ εἰδήσις ὅτι διορίζονται ἐκκαθαρστέ. Τέλος δὲ μετὰ δέμηνον μυστηριώδη κωπητὴν λαμβάνουσι γινώσκιν ὅτι θὰ καταβληθῶσι ποσοστὰ τινα, ψυχία τῆς πλουσίας τραπεζῆς, εἰς τὸς δικατοῦχος, ἀλλὰ καὶ τοῦτο μόνον εἰς τὰ Καταστήματα Κων/πόλεως καὶ Σμύρνης.

Διὰ τοὺς ἡμετέρους; ἀναμένονται αἱ σχετικαὶ ἐγκυκλίαι. Ἐν τῷ με ἀξὺ δικαίστετα ἢ κατὰ τὴν ἑ. δόξωσιν εἰς τὰ αὐτὰ Καταστήματα προνομησάτω!

Καὶ ἐθισθέντες; πλέον πεθόνται οἱ διοικητικὲς πιστωταὶ τῶν μεσῶν μας καὶ ἀναμένουσι μοιρατικῶς πότε θὰ εὐδοκήσωσιν ἢ ἀνομοῖοι νὰ διατάξωσιν καὶ τὴν ἐνταῦθα καταβολὴν τῶν ψυχίων!

Ἰδοὺ ὁ εὐσχημος τρόπος, δι' οὗ παρελκύνεται τὸ ζήτημα καὶ πεθόνται οἱ δικαιοσύνη μας εἰς τὸ νὰ... ἀναμένωμεν.

Ἄλλ' ἢ ὑπομονὴ ἔχει ὄρα.

Ἡδὴ πληροφόροῦμεθα ὅτι οἱ Μυτιληναῖοι, Πλωμαρταὶ καὶ Ἀγαιοσῶται πιστωταί, μὴ ἐνεχόμενοι τὴν παράτασιν ταύτην τῆς ἐκκρεμότητος καὶ τοῦ μυστικισμοῦ, διεξάγουσι συνεννοήσεις ἕνα προβῶσιν ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὰ ἀναγκαῖα καὶ νόμιμα διαβήματα.

Ἡ ἐκκρεμότης ἐκνευρίζει τοὺς δυστυχῆς καταθέτας καὶ γεννᾷ παρ' αὐτοῖς καὶ δικαίως φόβους καὶ ἀνησυχίας.

Ἀποδείξατε εἰς αὐτοὺς ὅτι οἱ φόβοι των καὶ αἱ ἀνησυχίαι των δὲν εἶναι βάσιμοι. Εἶνε καθήκον σας νὰ τοὺς διαφωτίσητε. Ἀποδείξατε εἰς αὐτοὺς ὅτι δὲν διατρέχει κίνδυνον τὸ ἱερόν αὐτῶν χρημ.

ΜΗ ΧΑΝΕΤΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑΝ

Ἐν ἀπὸ τὰ ὠραιότερα, τὰ ἰδεωδῶ: ὠραία ἔργα, αἵτινα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ πόλις μας εἶνε καὶ ἡ ἔδρα τῆς Διαικῆς Σχολῆς.

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι ἡ ἐκκλησία, τὸ θέατρον καὶ τὸ σχολεῖον εἶνε τὰ φυτώρια, ἐν οἷς ἀναπτύσσεται ὁ νοῦς καὶ μορφῶνται ἡ καρδία.

Ἀλλ' ὁ λόγος σήμερον φέρεται ἐπὶ τοῦ τελευταίου. Τὰ σχολεῖα μας, λίαν εὐδοκίμως ἀπὸ μακρᾶς σειρᾶς ἐτῶν λειτουργοῦντα, αἰσιστα ὄντως ἐκπληροῦσι τὸν παρορισμὸν αὐτῶν, ἀφειδῶς τὰ φῶτα τῆς παιδείας εἰς τὴν μαθητικῶσαν νεότητα παρέχοντα.

Διὰ τὰ ἐνηλικιωθέντα ὅμως τέκνα τοῦ λαοῦ, αἵτινα εἶτε ἕνεκα ἀκηδίας τῶν γονέων, εἶτε ἕνεκα ἀπορίας τῶν οἰκονομικῶν μέσων δὲν ἐγευθῆσαν ἐξ ἀπαλῶν ἀνύχων τροφῆς πνευματικῆς καὶ ἔμειναν ἀρόμαματα, δὲν ὑπῆρχε δυστυχῶς μέχρι χθὲς μορφωτικὸν τι κατάστημα, σχολεῖον στριχειωδῶν γνώσεων, γραμματοδιδασκαλείον. Ἐμμενον τὰ δυστυχῆ ταῦτα πλάσματα ἐν τῷ σκότει τῆς ἀμαθείας.

Τὴν ἀνάγκην τῆς κατὰ τὸ ἐνδὸν διορθώσεως τοῦ κακοῦ τούτου κατιδόντες οἱ προοδευτικοὶ καὶ φιλόμουσοι Μυτιληναῖοι, ἔσχον ἀπὸ τινῶν ἐτῶν τὴν εὐγενῆ ἐμπνευσιν νὰ ἰδρῶσιν καὶ συντηρῶσι «Σχολεῖον τοῦ Λαοῦ».

Ταχέως τὰ πράγματα διεδέχθησαν τὰς σκέψεις καὶ ἤδη χάρις εἶνε τὴν φιλομουσίαν καὶ γενναιοδωρίαν τῶν εὐγενῶν τῆς πατρίδος ἡμῶν τέκνων, ἡ Μυτιλήνη ἀπέκτησεν ἀπὸ δύο ἡδὴ ἐτῶν λίαν ἐπιτυχῶς καὶ τελεσφόρως λειτουργοῦσαν «Νεωτερικὴν Διαικῆν Σχολήν».

Οἱ εἰς αὐτὴν φοιτῶντες μαθηταὶ ἐργάζονται, ὑπέλλοι, ὑπηρετοῦν, χειρῶνατες, τῶς καθ' ὀλοκληρίαν ἀγράμματοι, τυφλοὶ τῶν νοῦν, εἶνε ἐνθουσιασμένοι μὲ τὰς ἰδίας προσόδους των. Λιδάσκονται ὑπὸ τῶν προθύμων καὶ φιλοπόνητων διδασκάλων τὰ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα διὰ τὸν ἄνθρωπον τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος ὀλίγα γράμματα: ἀνάγνωσιν, γραφὴν, ἀριθμητικὴν καὶ στοιχειώδεις ἐγκυκλοπαιδικὰς γνώσεις.

Ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν εὐεργετουμένων πρὸς τοὺς ἰδρυτὰς, ἐφόρους καὶ τὸ διδάσκον προσοικιστὸν τῆς Σχολῆς των εἶνε ἀδιδος. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο. Ἡ Σχολὴ δὲν ἰδρῶθη μόνον διὰ τοὺς ἡδὴ ἐπὶ τῶν δακτύλων τῆς μιάς χειρὸς ἀριθμομένους μαθητὰς της.

Ἡ Σχολὴ ἔπρεπε νὰ συναθροίσῃ ὑπὸ τοὺς

κόλπους της βλαστῶν τῶν ἀρχαιμύτων τῶν λαϊκῶν τάξεων, καὶ δὲν εἶνε δυστυχῶς ὀλιγοί.

Διὰ τὴν νὰ μὴ ἐπιπορευθῶσι τῆς εὐκαιρίας; Διὰ τὴν νὰ εὐμεθεῖ εἰς ἕνα τόσον ἀψίκορο;

Ἀποσοῦμεν ποῦ νὰ ἀποδώσωμεν τὴν αἰτίαν. Εἰς τοὺς γονεῖς καὶ προστεταμένους τῶν ἐχόντων ἀνάγκην διδασχῆς ἢ εἰς αὐτοὺς τοῦτους.

Ἡ Ἑρεὶ Μητροπόλις δὲν παύει καθ' ἑαυτὴν νὰ συνιστᾷ καὶ νὰ προσοπέη τοὺς ἐνδ' ἀπερουμένους εἰς φιλοτιμίαν. Ὁ τίπος ἐπίσης.

Ἀλλὰ μὲ βλα ταῦτα ὁ ὄρκος καὶ ἡ δειγματολογία δὲν ἐκλείπει.

Εἶνε λυπηρὸν τοῦτο.

Φίλοι τοῦ λαοῦ ἀκαλοῦθοντες τὸ πρόγραμμα ἡμῶν νὰ δώσωμεν τὴν ὄρησιν καὶ νὰ ἐμπνεύσωμεν εἰς τὰς λαϊκὰς τάξεις τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν αἰτίαν πρὸς πᾶν καλὸν καὶ συμφέρον αὐταί; ἐκθύμως προτοπέομεν τοῦ; ἀστοιχευότους συμπολίτας ἡμῶν νὰ μὴ ἀμελήσωσιν νὰ ἐπιφερῆθωσι τῆς εὐκαιρίας καὶ τῶν μέσων, αἵτινα διορῶν παρέχονται αὐτοῖς, ἀλλὰ καταλείποντες κατὰ τὰς νεκροῦσας ὄρας τὰς ἐν τῆς καρνεῖσι καὶ κατηγέσις συνειδητοῖσι, ἔνθα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, σπικαλῶσι τὰς ὄρας τῆς ἀναπέσεως αὐτῶν καὶ τὰς οἰκονομίας των, σπεύσωσι νὰ ἐγγραφῶσι καὶ παρακολουθήσωσι τὰ μαθήματα τῆς Διαικῆς Σχολῆς μας.

Ἄς μὴ χάσωσι τὴν εὐκαιρίαν. Κάλιον ἀργὰ πρὸς ποτέ.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Ἡ ΑΝΑΚΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Εὐτυχῶς ὁ κόσμος ἤρξατο νὰ σκέπτεται δικαιοτέρον διὰ τὰς γυναῖκας.

Ἐρχομεν καλὸν ὅτι ἡ γυνὴ πρέπει νὰ χειραφετηθῇ, δηλαδὴ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐμποδίζουσι τὴν ἐλευθερίαν της.

Πολλοὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ὄχι μόνον ἀντίθετον γνώμην ἔχουσι, ἀλλὰ καὶ διὰ μυρίων προσκομμάτων ἀντενεργοῦν. Ἀλλ' αἱ ἀντενέργειαι αὐταὶ ἀπεδεικνύονται χωρὶς δύναμιν καὶ τὸ ζήτημα τῆς χειραφετήσεως προσδεῖται πανταχοῦ.

Ἡ μεγάλη βιομηχανία καὶ ἡ πρόοδος τοῦ ἐμπορίου διέσπασε τοὺς δεσμοὺς, οἱ ὁποῖοι ἐκράτουσιν τὴν γυναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν της, καὶ ἐκείνη τρέχει νὰ ἐργασθῇ εἰς τὰ καταστήματα καὶ εἰς τὰ μεγάλα ἐργοστάσια.

Ἐνῶ δὲ ἐργάζεται συναντᾷ μίαν μεγάλην ἀντίδρασιν καὶ συναγωνισμὸν τραμπερόν. Ἀλλὰ δὲν χάνει τὸ θάρρος. Ὀπλιζεται μὲ τὴν μεγαλειέταν ὑπομονὴν καὶ μελετᾷ ὅλα τὰ μέσα διὰ νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸν ἀγῶνα νικητρία.

Ὅχι δὲ μόνον αἱ γυναῖκες τῶν κατωτέρων λαϊκῶν τάξεων, ἀλλὰ καὶ τῆς μεσαίας τάξεως αἱ γυναῖκες ἐργάζονται.

Εἰς τὴν γυναῖκα κίνησιν λαμβάνουν καὶ αὐτὰ μέρος. Ἀφίνοσι κατὰ μέρος τὰς ἰδέας τοῦ παλαιοῦ κόσμου, ρίπτονται εἰς τὸν βίον, ἀσπάζονται ἐν ἐλευθέριον ἐπάγγελμα, ποδοπατοῦσι τὰς προλήψεις, ἀντιδρῶσι κατὰ τῆς μόδας τῶν φερεμάτων, λαμβάνουσι μίαν στάσιν ὀρθοῦσιν ἐναντίον τοῦ περιβάλλοντος, τὸ ὅποτον πρῆξει τῆς γυναῖκα καὶ βάλλουν μετὰ θάρρους κοαυγὰς ἐνθουσιώδεις ὑπὲρ τῆς γυναικῆς ἐξεγέρσεως καὶ τῆς ἀπελευθερώσεως.

Εἰς αὐτὸ δὲ τὸ ἔργον των αἱ γυναῖκες εὐρίσκουν πολλοὺς βοηθούς καὶ ὀπαδοὺς, ἐκείνους δηλαδὴ, οἱ ὁποῖοι σκεπτόμενοι καὶ κρινόντες ψυχραίμως, εὐρίσκουσι τὸν ἀγῶνα τοῦτον δίκαιον καὶ λογικόν.

Ἰδιαιτέραν δὲ ὑποστήριξιν εὐρίσκει ἡ προσπάθεια αὐτὴ τῶν γυναικῶν ἀπὸ μέρους τῶν σοσιαλιστῶν. Διότι οὗτοι κρίνουσι τὴν γυναῖκα ὡς ἓν ὑποκείμενον, τὸ ὅποτον εἰς τὴν κοινωνίαν ἔχει τὴν ἴδιαν μὲ τὸν ἄνδρα σοβαρότητα. Πικραθέντες μάλιστα ὅτι οὐδὲν ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐξίσωσιν ταύτην δύναται νὰ παρουσιάσῃ ἡ φυσικὴ ἀδυναμία τῆς γυναικῆς.

Τοιοῦτοτρόπος λοιπὸν ἡ γυνὴ διὰ τῆς ἀγωνίας της πρὸς χειραφετήσιν ἐπανέρχεται πάλιν εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν, τῆς ὁποίας ἀπήλαυεν αὐτὴ κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ δὲ λόγος τῆς καθιστερόσεως τῆς γυναικῆς ἐν τῇ βιωτικῇ πάλῃ ὡς καὶ τὰ καθήκοντα τῆς μητρότητος καὶ τῆς περιποιήσεως τῶν τέκνων δὲν εἶνε ἰσχυρός, ὥστε νὰ μὴ ἐκτιμῶμεν καὶ νὰ μὴ σεβώμεθα τὸ ὑψηλὸν καὶ εὐγενὲς ἔργον τῆς γυναικῆς χειραφετήσεως. Κ. Ποιμενίδης.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Δάνειον

Ἡ δθ. τράπεζα προεχώρησεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν δάνειον 2 ἐκ. τομμυρίων λιρών.

Ἐθνικὸν κέντρον

Καίτοι ἡ Α. Θ. Π. ὁ Πατριάρχης ἀνεκάλεσε τὴν παραίτησιν αὐτοῦ ἢ κατὰστασις ἐν Φανακίῳ φαίνεται ὅτι θὰ παροξυνθῆ ἂν ὁ Πατριάρχης ἐξ ἠελήσῃ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς δύο τελευταίας ἀποφάσεις τῶν δύο Σωμάτων.

—

Ο ΙΤΑΛΟΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

— Παρὰ τὰς περὶ εἰρήνης προσπάθειάς τῶν διπλωματικῶν κύκλων οἱ ἐν Κων) πόλει δὲν ἐπιθυμοῦσι τὴν εἰρήνην.

Ἐπίσης ἐκ Ρώμης διαψεύδονται αἱ περὶ εἰρήνης φημίαι.

— Κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως ἅπαντα τὰ ἐν Τουρκίᾳ Ἰταλικά τραπεζιτικά καταστήματα κλείονται.

— Καθ' ἃ πληροφορεῖ τὸ ὄθωμ. Πρακτορεῖον, οἱ Ἰταλοὶ ὑπέστησαν σοβαρὰς ἀπωλείας κατὰ τὰς τελευταίας ἐπιθέσεις τῶν ἀναγκασθέντων νὰ ὑποχωρήσωσιν.

— Ἡ Ὑψ. Πύλη διέταξε τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα ἐν τῷ Αἰγαίῳ, τῇ Ἀδριατικῇ καὶ Ἐρυθρῇ ὅπως μὴ δέχονται ταχυδρομικὰ δέματα Ἰταλῶν ὑπηκόων, διότι Ἰταλικὸν πολεμικὸν κατέσχεν ἐπὶ ἀγγλο-οὐ αἰμοπλοίου σημαντικῶν χρηματικῶν ποσῶν ἀποστελλόμενον ὑπὸ τῆς Τουρκ. Κυβερνήσεως εἰς Ὑεμένην.

—

ΠΩΣ ΚΡΙΝΟΥΝ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

Ἡ «Εἰκονογραφημένη Ἰταλία» ἐζήτησε τὴν γνώμην τοῦ Γάλλου συγγραφέως Πιερ Λοτὴ περὶ τοῦ Ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου. Ὁ διαπρεπὴς Γάλλος ἀπαντᾷ μὲ ὄλιον τὸ θάρρος ὅπως θὰ ἀπήντων καὶ ὄλοι ὅσοι κατακρήνουσιν τὴν ληστρικὴν πράξιν τῆς Ἰταλίας.

Κύριε

Μοῦ ζητεῖτε τὴν γνώμην μου διὰ τὴν ἔνδοξόν σας πολεμικὴν ἐπιχείρησιν.

Ἄλλὰ ἐγὼ βλέπω καὶ τὴν δόξιν καὶ τὸ δίκαιον παρικολοῦθόντα τοὺς θαυμασίους προμάχους τοῦ πατρῶου ἐδάφους. τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς Ἀρβας, οἱ ὅποιοι, ἔχοντες ἀπράττον οὐκ ἔλαττον σκοτώονται καὶ μυδραλλιοβολοῦνται ὡς ἦρωες ἐπικοί.

Ἡ δόξα, ἄλλως τὲ, ἡ ἀληθής, ἡ καθαρὰ δὲν εἶνε ποτὲ μὲ τὸ μέρος τῶν ἐπιτιμημένων καὶ τῶν κατακτινῶν.

Εἶμαι βέβαιος ἐκ τῶν προτέρων ὅτι ἂν ἐξακολουθῆσεται τὴν ἔρευνάν σας, θὰ εὐρετε τοὺς περισσοτέρους ἐν Εὐρώπῃ σκεπτομένους ὡς ἐγώ.

—

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν τῇ Βουλῇ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβάλων τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1912, ἐδήλωσεν ὅτι ἐν τῷ οἰκονομ. χρήσει ἀπὸ 1 Ἰαν.—30 9) ἑρῶν 1911 τὰ ἔσοδα ὑπερέβησαν τὰ ἔξοδα κατὰ 8 ἑκατομμύρια χάρις εἰς τὴν κανονικὴν εἰσπραξίν τῶν φόρων, τὴν περιστολὴν τοῦ λαθρεμπορίου καὶ τὴν φειδῶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1912 κλείει μὲ περίσσευμα δύο ἑκατομμυρίων. Διατίθενται δὲ διὰ μὲν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν 68 ἑκατομ. διὰ δὲ τῶν Ναυτικῶν 19 ἑκατομμύρια.

— Ὁ κ. Βενιζέλος ὁμιλῶν εἰς Βουλευτὰς εἶπεν ὅτι μέχρι τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων εἶνε ἀνάγκη ἢ Βουλῇ νὰ ψηφίσῃ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὸν νέον ὄργανισμὸν τοῦ στρατοῦ, ἵνα διευκολυνθῆ ἢ ἀπαλλαγῆ τῶν Κρητῶν πληρεξουσίων.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Λαμβάνω τὴν τιμὴ νὰ δηλώσω ὅτι παραιτηθεὶς ἐνεκα ὄλων ἀτομικῶν μου λόγων πνυτων τῶν ἐπὶ τῆς ἐφημερίδος «Λαϊκὸς Ἀγὼν» δικιωμάτων μου, μετεβίβασα ταῦτα εἰς τὸν ἐκ τῶν συνενδιαφερομένων ἐν τῷ ἰδίῳ φύλλῳ δικηγόρον κ. Ἀρ. Σαμπαρίδην.

Μυτιλήνη τῇ 16 Δεκεμβρίου 1911.

Κ. Ποιμενίδης

ΜΥΤΙΛΗΝΑΪΚΑ

— Πρὸς τὸ Κοινόν.

Πραγματικὴν συγκλήσιν αἰσθανόμεθα δὲ τὰς εὐμενέας κρίσεις καὶ τὴν ἐκδηλουμένην συμπάθειαν πρὸς τὸ φύλλον μας τῶν ἀναγνώστων αὐτοῦ.

Αἱ διαθέσεις αὐτῆς τοῦ Μυτιληναϊκοῦ κοινῶ ἔκφρασαν ἡμᾶς διὰ τὴν σταδιοδρομίαν τοῦ βρέους δι' ὃς ἔργου τὸ ὄπεσαν ἀνελέθμεν, εἰμὲθα δὲ βέβαιοι ὅτι θὰ εὐρωμεν καὶ τὴν θέσασαν ὑποστήριξιν διὰ τὴν εὐδόξωσιν αὐτοῦ.

Δραστήρια τῆς εὐκαιρίας, ὅπως ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τοὺς συγχαράντας ἡμᾶς καὶ ἐν γένει πρὸς ὅλους τοὺς ἀγαπητοὺς ἡμῶν ἀναγνώστας.

— Πανεργατικὸς Σύνδεσμος.

Μὲ πολλὴν μας ἠχαρίστησιν ἀγγέλλομεν ὅτι ἡ ἀπὸ πολλῶ ἀσθητῆ καταστάτα καὶ παρ' ἡμῖν ἀνάγκη τῆς συσσωματώσεως τῶν ἐργατικῶν μας τάξεων, πρόκειται πολὺ ταχέως νὰ πραγματοποιηθῆ.

Ὅλοι γνωρίζομεν ἔκκαλὰ, τὰ ὅποια προκύπτουν ἐκ τῆς ἐνώσεως τῶν ἐργατῶν, διὰ τοῦτο καὶ θεωροῦμεν περιττὸν νὰ ἐκθειώσωμεν αὐτὰ ἐταῦθα.

Ἐπιφ' ἠαυτῶν νὰ γράψωμεν ἐν ἐκτάσει προσεχῶς περὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ἱερῶν τοῦ «Πανεργατικοῦ Συνδέσμου Μυτιλήνης» ἐπιδιωκομένου σκοποῦ ὡς καὶ περὶ τῶν ὠφελειῶν τὰς ὁποίας θὰ παράσχη αὐτός ἰδρυόμενος εἰς τὰς λαϊκὰς τάξεις, εὐχόμεθα ὀλοφύγως ὅπως ἡ εὐγενής αὐτῆς ἰδέα λάβῃ ὅσον τάχιστα ἀόρα καὶ ὄστα.

Ὁ «Δελτὸς Ἀγὼν» εἰς τὴν ἔδρυσιν τοῦ συνδέσμου τοῦτο διαβλέπων τὴν ἐκπλήρωσιν ἐνὸς τῶν ἰδεῶν του, εὐχαρίστως θὰ ταχθῆ παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἐνθέρμων θιασωτῶν τῆς εὐγενούς ἰδέας, τὴν ὁποίαν θὰ ὑποστηρίξῃ μὲ θίας του τὰς δυνάμεις.

— Διαψεύσεις ὑπερβασίων

Ἡ Διοίκησις δι' ἐγγράφου αὐτῆς πρὸς τὴν συνάδελφον «Λέσβον» διαψεύδει ὡς ἀνυπόστατα τὰ ἐν αὐτῇ δημοσιευθέντα, ὅτι δηλονότι ὁ χωροφυλάξ Σπῆν ἔξυβρισε δεκαετὴ παιδί καὶ τὸν ἱερέα Γρίγανος, ὡς ἐπίσης καὶ ὅτι χωροφυλάξ καὶ ἀστυνομὸς ἐν Πλωμαρίῳ ἔδρασαν τὸν Κωνστ. Σταυρέλην.

Καλαὶ αἱ διαψεύσεις, ἀλλὰ πρέπει νὰ συνοδεῦνται καὶ δι' ἀποδείξεις ἐπὶ δικαστηρίου. Καὶ ἂν ἀποδεικνύονται συκοφανταὶ οἱ καταγγέλλοντες, νὰ τιμωρῶνται κατὰ τὸν νόμον, ἄλλως αἱ διαψεύσεις χιρακτηρίζονται μόνον ὡς «στάκτη στὰ μάτια».

— Ἐπιθεωρητὴς Δημ. Χρέους

Ἀντὶ τοῦ κ. Dussi μετατεθέντος εἰς Ἀδριανούπολιν διορίσθη ἐπιθεωρητὴς τοῦ Δημ. Χρέους ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ὁ κ. Tabibian.

— Φόνος ἐν Περάματι

Περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς παρελθούσης Τρίτης πρὸς τὴν Τετάρτην ὁ ἐξ Ἰππείου Γεώργιος Κωνσταντινῶν ἐφόνευσεν τὸν προεστάμενόν του Ἀλ. Μάγον. Ὁ φονεὺς παραδοθεὶς ὡμολόγησε τὴν πράξιν του, δικαιολογεῖται δὲ ὅτι ἦλθεν εἰς ρήξιν μετὰ τοῦ θύματός του διότι τοῦτο ἠρνεῖτο ἐπιμόνως νὰ τῷ πληρώσῃ τοὺς καθυστερομένους μισθοῦς του.

— Νέα Δημοτικὴ Σχολὴ

Χάρις εἰς τὴν εὐγενῆ ἀσθήματα τοῦ ἀξιότιμου συμπολίτου ἡμῶν κ. Περικλέους Λουκά ἰδρύεται προσεχῶς ἐν τῇ πόλει μας ἐν τῇ συνοικίᾳ Πυργέλια νέα Δημοτικὴ Σχολὴ εἰς μνήμην τῆς ἀειμνήστου συζύγου αὐτοῦ Ἀντιγόνης. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον Μυτιλήνης ἐνέκρινε παμψηφεί τὴν ἰδρύσιν.

— Κωνστ. Χ' Χριστόφας

Σεβαστὸς συμπολίτης καὶ ἀρχαῖος τραπεζιτῆς ἀπεβίωσε τὴν παρελθούσαν Δευτέραν καὶ ἐκηδεύθη τὴν ἐπομένην Τρίτην μὲ ἐνδείξεις ἐξαιρετικῆς τιμῆς καὶ εὐκρινούς θλίψεως, ὁ ἀειμνήστος Κ. Χ' Χριστόφας.

Εἰς τὴν ἀξιότιμον χήραν καὶ τοὺς λοιποὺς οἰκείους τοῦ μεταστάντος ὁ «λαϊκὸς Ἀγὼν» διαβιβάζει τὰ θεομὰ συλλυπητήριά του.

— Ἡ πώχευσις τοῦ οἴκου Βενλή

Τὸ ἐμποροδικεῖον τῆς πόλεως μας ἀπεφάσισεν, ὡς γνωστὸν, τὴν ἐπὶ προσωπικῇ ἐγγυήσει 2 χιλ. λιρῶν ὀθωμανικῶν προσωρινῇ ἀποφυλάκισιν τῶν κρατουμένων τριῶν ἀδελφῶν συνεταίρων τοῦ ἀνω οἴκου κ. κ. Ἀχιλλεως, Ἰωάννου καὶ Μιχαῆλ Βενλήδων.

Ἦδη εὐχαρίστως πληροφοροῦμεν τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ὅτι οἱ δύο πρώτοι κατορ-

θῆσαντες νὰ παρασχωσῶν ἀξιοχρέου ἐγγυήσῃ δὲ διὰ τὸ ἀνυπόστατον αὐτοῦ ποσόν (δ' ἐκάτερον ἀνὰ 666 1)3 λιρῶν) ἀπεφυλάκισθησαν χθές.

Κοιτάεται ζωὸς εἰσέτι ὁ ἕτερος τῶν συνεταιρῶν κ. Μιχαῆλ Βενλής μὴ ἐξευρεθῆντος δυστυχῶς δι' αὐτὸν ἐγγυητοῦ.

— Πανόρρευσις λαχείων

Ἡ ἀστυνομία τῆς πόλεως μας κατ' ἀνεκρίνωσιν τῆς Εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς διατίθεισθαι αὐτῇ ὑπὸ τῆς Στβ. Διοικήσεως ἐτηγόμενα τὴν κατὰ τὰς προχθές ἑσπέραις ἐθιχ' ἡμῆν ἐκκόμενα τῶν λαχείων. Ὁ παρῶν θὰ πωληθῶνται πρὸ τοῦ Παν. Δικαστηρίου διὰ τὰ περαιτέρω.

— Ἡ δεκάτη τῶν ἐξαγομένων ἐλαίων

Ἀποφάσει τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου αἱ ἐκτὸς τῆς Μυτιλήνης ἀποστελλόμενα φ. γ. ὀσμιοὶ ἐλαῖαι θὰ πληρώνουσι δεκάτην ὡς ἐξῆς ἐκτιμώμενα:

Αἱ «οὐπάδες» πρὸς 50 π.α., αἱ μύραι ἀλατισμένοι πρὸς 40 π.α. καὶ αἱ πρίνινα πρὸς 30 π.α. κατ' ὄκταν.

— Ταχυδρομικὰ δέματα

Συνεπείᾳ σχετικῶν τηλεγραφήματις τῆς Γεν. διευθύνσεως Σμύρνης ὁ Διοικητὴς Μυτιλήνης κοινοποιεῖ ὅτι μέχρι νεωτέρας διαταγῆς τὸ Ταχυδρομεῖόν μας δὲν θὰ δεχθῆται χρηματὸδ μετὰ καὶ ταχυδρομ. δέματα.

— Οἱ στρατεύσιμοι

Ὁ Διοικητὴς Μυτιλήνης κοινοποιεῖ ὅτι ὄσοι ἐκ τῶν στρατευσίμων τοῦ 1306 (21) δὲν προσέλθωσιν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ἐντὸς 9 μηνῶν ἀπὸ τῆς προσκλήσεώς των θὰ θεωρηθῶσι φυγόστρατοι.

Πρὸς τοῦτοισι ὅτι κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν πρὶν ἀποστελλῶνται εἰς τὰς ἔδρας τῶν ταγμάτων οἱ στρατεύσιμοι, θὰ ἐξετάζονται ὑπὸ δύο στρατιωτῶν θὰ ἀναστελλεται δὲ ἡ ἀποστολὴ τῶν ἀσθενῶν καὶ ἀνατήρων. Διὰ δὲ τὰ στήριγματι, ἐννὸς δηλωθῆ ἀσθένεια ἢ ἀναπηρία, θὰ ἐξετάζονται μετὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν στρατευσίμων.

— «Χαραυγὴ»

Ἐξεδόθη καὶ κυκλοφορεῖ ὁ 29ος ἀριθμὸς τῆς «Χαραυγῆς» μὲ πλουσίαν καὶ ἐκλεκτὴν ὕλην, μὲ συνεργάτας τοὺς κ. κ. Κ. Πιλιμῆν, Ἀθην. Μπουτσοῦραν, Giuseppe Barone, Γερ. Μυρογιάννην, Ἠλίαν Σταύρου, Δημ. Δημοκοπούλου κ.κ. καὶ μὲ τρεῖς ὠραίας καὶ ἐπικαίρους εἰκόνας.

— Ἐπιδιόρθωσις φυλακῶν

Ἐκ Κων) πόλεως ἀπεστάλησαν ἐνταῦθα Γρ. 4,000 πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῶν φυλακῶν ὑποδικῶν καὶ καταδικῶν!

Ἀλλὰ τί θὰ πρωτοδιορθώσωσιν οἱ ἀνθρώποι μὲ τὸ ἐλάχιστον αὐτὸ ποσόν;

— Συνένωσις λαχῶν

Σκέψεις ἀνταλλάσσονται ὅπως συνενωθῶσιν αἱ δύο τῆς πόλεως ἡμῶν Λέσχη «Προόδου» καὶ «Ναυτικῆς».

Ἐπιπροσέτιον εἰς τὴν λαμπρὰν ταύτην ἰδέαν, ἦις γενικῶς ἐνεποίησεν ἀρίστην ἐν τῷπαι.

Εὐχόμεθα δὲ ὅπως ταχέως αἱ σκέψεις καταλήξωσιν εἰς τὸ ἐπιθυμητὸν ἀποτέλεσμα.

— Κατὰ τοῦ Μουλαζίμη Πλωμαρίου.

Ὁ μόνον οἱ Χριστιανοὶ ἀλλὰ καὶ οἱ Μουσουλμάνοι κάτοικοι Πλωμαρίου ἔχουσι φοβερὰ παράπανα κατὰ τοῦ Μουλαζίμη Χριστιαν. ἐκ. ὡς παρανομοῦντος, ὑβριστικοῦ καὶ δέροντος καὶ αὐθαιρέτως ἐν παντὶ ἐνεργούντος, καθ' ἃ γράφει πρὸς τὴν συνάδελφον «Σάλπιγγα» Κυβερνητικὸς ὑπάλληλος.

Εἴμμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ ἀρμοδιὰ ἀρχὴ θέλει ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα καὶ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα.

— Θίασος Βασιλεῖας Στεφάνου

Λίαν προσεχῶς ἀφικνεῖται εἰς τὴν πόλιν μας ὅπως δώσῃ σειρὸν παραστάσεων ὁ ἄριστος κατηχησμένος θίασος τῆς καλλιτέχνιδος κ. Βασιλείου Στεφάνου (Βασ. Θεάτρου).

Ἀντιπρόσωπος τοῦ θιάσου, ὁ ἐκ τῶν σπουδαιότερων μελῶν αὐτοῦ ἠθοποιὸς κ. Κ. Προσελέγγιος, ἀφίχθεις ἐνταῦθα προσέθη εἰς τὰς ἀνεγκαίως προετοιμασίας.

Ἐναρξιν τῶν παραστάσεων θὰ κάμῃ, καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα, τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων μὲ τὸ ὀρειώτατον ἑλληνικὸν ἔργον τοῦ κ. Δελικατερίνη «Διὰ τὸ χεῖμα».

Κοινωνικὴ κίνησις

Ἀπίκετο χθές ἐκ Σμύρνης καὶ ἀναχωρεῖ αὐτὸν διὰ Πλωμαρίου χάριν ὑποθέσεως αὐτοῦ ὁ διακεκριμένος δικηγόρος καὶ κάλλιτος ἡμῶν φίλος κ. Γρ. Στεφανάνης.

Ἐπεύθυνος ΑΡ. Χ. ΣΑΜΑΡΙΔΗΣ δ. ν.

ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΩΣ

Ὁ Ρολάν Δεμπερὲ ἐν τῇ «Βεγγικῇ Ἀνεξαρτησίᾳ» δημοσιεύει ἀρθρον διὰ τοῦ ὁποῦ προσαπῶ τ' ἄπεισε ξη, ὅτι τὰ ἔθνη τὴν ὁποία ἐπιθυμοῦν τὴν ποιοδὸν καὶ τὴν ἐξάπλωσιν τῶν ἀγῶν τοῦ πολιτισμοῦ διακαθῶνται νὰ προβῶνται εἰς κατακτήσεις χωρῶν ἐν πολιτικῇ καὶ κοινωνικῇ καθυστέρησει, αἱ δ' ἐκ τούτου προκλιόμεναι ἀμειψωσίαι εἶνε μὴδὲν συγκατανομεναι πρὸς τὴν ἀγαθίαν, μὲ τὰ ὅποια ὁ κατακτητὴς ἐννοεῖ νὰ προκίση τὴν οὕτω παρημερημένην χώραν.

Καὶ εἶναι δίκαιον, λέγει, καὶ τὸ ὑποστηρίζω, ὅτι οἱ πλέον προηγούμενοι ἐν τῷ πολιτισμῷ λαοὶ νὰ καταλαμβάνωσιν καὶ νὰ προσδίδωσιν ἀξίαν εἰς τὸ ἐδαφος χωρῶν, οἱ λαοὶ τῶν ὁποίων καθυστεροῦν καὶ πρόκειται ν' ἀφυστηθοῦν, νὰ μορφωθοῦν τῆς παιδείας τῶν ψυχῆς, πρὶν ἢ δυνήθωσιν καὶ οὕτω ν' ἀποβῶσιν αὐτενεργοὶ καὶ ἐργοδιώκται. Εἶναι δίκαιον δὲ ὅτι ἡ Ρώμη κατεκτησε τὴν Γαλιτίαν, ἀφοῦ τὸ ῥωμαϊκὸν πνεῦμα ἐξετέλεσε τὸ θαῦμα μᾶς ὑπερδυσχλιετοῦς ἐπισημῆσεως.

Εἶναι δίκαιον δὲ ὅτι ἡ Ἀγγλία κατέχει τὴν Αἴγυπτον, ἀφοῦ ἡ δράσις τῆς ἐν αὐτῇ συνετέλεσεν εἰς τὴν λαμπρὰν ἀναβίωσιν τῆς νελορθοῦτο κοιλιάδος, ἐνθα κείνται τὰ ὄστα τῶν μεγάλων πρὸ πεντακιοχιλίων ἐτῶν αὐτενεργῶν. Εἶναι δίκαιον ὅτι ἡ Ἰαπωνία κατέλαβε τὴν Κορέαν, ὅπου εἰς λαὸς ὑπνώτει ὑπὸ τὴν γλυκύτητα τῆς ἐσθινης ἡρεμίας, ὅτι ἡ Γαλλία καταλαμβάνει τὸ Μαρόκον.

Ὅλα αὐτὰ εἶναι δίκαια, καθὼ προπαρασκευάζονται μελλοντὶν κρείττον.

Βεβαίως ὑπάρχει τὸ ζήτημα τῆς αἰματοχυσίας καὶ τῆς ἐρημώσεως, ἀς ἐπιφέρει τὸ τηλεβίβλον, ἀλλ' ὑπεράνω τούτων ἴσταται ἡ ἰδέα τῆς ὀργανομένης μελλούσης εργασίας, ἡ ἰδέα ἀνακαινίζομενης πόλεως, σχολῶν ἰδρυομένων, βομβοδύκτος ἐργοστασίου, λιμένος ἀντιχονδύτος, ἀρότρου αὐλακοῦντως ἐρικώλακας γαίας, πλοίων πομποροῦντων καὶ καταπλεόντων μακρόθεν, ἡ ἰδέα ἐργασίας ἀποδεικνυομένης εἰς τοὺς ἐν τῇ χώρα ταύτῃ ἀνθρώπους ὅτι προσπελάζουσιν ἄλλοις ὁμοίους τὸν μαρῶν καὶ ὅτι ἡ αὐτὴ ἀναπνοὴ ρυθμίζει τὸ ἔργον τῶν βραχιόνων τῶν

Ἐν τῇ κατακτῆσει νέων γαιῶν ἐξυπονοῦνται πάντα ταῦτα καὶ ἡ ἀπόκτησις τοῦ ἄτου, τοῦ πλοῦτου, τῆς δόξης, καὶ χάριν ὄλων αὐτῶν πρέπει νὰ θαυμάζωμεν τὴν κατὰκτησιν παρ' ὅλα τὰ συνεπαγόμενα λυπηρὰ τῆς.

Θὰ ἔλθῃ ἡμέρα, καθ' ἣν τὸ δίκαιον τοῦ ἀναδεικνύνει παραγωγικῆς παρθένης γαίας θὰ κανονίζεταί ἀνευ τῆς βοήθειας τῶν τηλεβόλων, καθ' ἣν οἱ ἀναδειχθέντες πανίσχυροι θ' ἀντικαθίστῶσιν ἐκείνους, ὧν οἱ αἰῶνες ἡμῶν ἐν τῇ ἐνέργειαν, θὰ ἔλθῃ ἡμέρα καθ' ἣν ἡ γενικὴ εὐμάρεια δὲν θὰ ἐξαρτῆται πλέον ἐκ τῆς χρήσεως τῆς θίας. Καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη θὰ σημάνη τὴν διεθνοποίησιν τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων τὸν ἐπ' ἀπειρον πολλαπλασιασμὸν τῶν συνδυσμῶν εἰς πάντα ὡς προάγγελον ἐποχῆς καθ' ἣν ἐν τῇ λάμψει ἠλιοφάντου προῖας πάντες θὰ ἀποβῶμεν, κατὰ τὴν ῥῆσιν Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, σοφοὺς ἐξελεθόντες εἰς σοφίαν.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ «ΑΛΚΑΙΟΣ»

Ἀπὸ τῆς ἀδριαν Κουσακῆς αἱ ὄραται καὶ θεαματικώταται ταινία:

- 1 Ἡ ναυμαχία τοῦ Τράφαλαρ καὶ ὁ θάνατος τοῦ Νέλσωνος.
- 2 Ἡ Ἡρωιδία.
- 3 Ἡ ἐν Σπύργῳ ναυτικὴ ἐπιθεώρησις.
- 4 Ὁ Κρετινέττης ἐν τῷ κλωβῷ τῶν λεόντων.
- 5 Ὁ ἀθλητισμὸς ἐν Ἀμερικῇ. (Τοῦ Οἴκου Βίταγκραφ).
- 6 Ἐρωμέναι χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζωσιν, (τοῦ οἴκου Βίταγκραφ).
- 7 Τὸ ταξείδιον τοῦ θελοῦ Ζουλιῆ (κωμικόν).

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ «ΣΑΠΦΩ»

Σήμερον νέον ἐκλεκτὸν πρόγραμμα:

- 1) «Ἐφημεδὶς Πατέ» (ἐπικαίρα παγκόσμια γεγονότα).
- 2) «Οἱ ἐρασταὶ τῆς Λου «έτις», κωμικόν.
- 3) «Ἡ μυθιστορία τῆς Αἰκατερίνης», δράμα συγκινητικόν.
- 4) «Συλλογὴ ἀναγῶ» ἐκ τοῦ φυσικοῦ.
- 5) «Ὁ Καλιῶ δὲν ἐπιτρέπει» κωμικόν.
- 6) «Δαβὶδ καὶ Σαουλ», ἐγχρωμος ταινία τοῦ οἴκου Πατέ, μεγάλης διαρκείας.
- 7) «Ὁ Μᾶς μεταξὺ ἀγάτης καὶ τυροῦ» τοῦ γνησίου μεγάλου κωμ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ "ΛΑΪΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ,"

Αριθμ. τηλεγρ. 2582.

ΠΕΡΑΝ, 17 Δεκεμβρίου 5,30 μ. μ.

Η ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Έναγωνίως ανεμένετο η σημερινή συνεδρία της Βουλής. Συμπολιτευόμενοι και αντιπολιτευόμενοι ήταν άνησχοι.

ΑΠΟΧΕ ΑΝΕΑΡΤΗΤΩΝ

Το κόμμα των ανεξαρτήτων συνεδρίασαν προηγουμένως άπεφάσισε ν' άπόσχῃ της σημερινής συνεδρίας, καθ' ἣν επρόκειτο, ως γνωστόν, νά συζητηθῇ τὸ 3δον άρθρον τοῦ Συντάγματος, τὸ ἀφορῶν τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ νά ἐπιφέρῃ οὕτω τὴν ματαιώσιν τῆς συνεδριάσεως αὐτῆς.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Μετ' ἀπροθυμίας συγκεντρῶνται οἱ βουλευταὶ ἐν ταῖς αἰθούσαις τῶν τμημάτων.

Γενικῶς ὅμως φρονεῖται ὅτι θὰ κατορθωθῇ ἡ συγκέντρωσις τοῦ διὰ τὸν καθαρισμὸν τῆς ἀπαρτίας ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Τῇ πρωτοβουλία τῶν Ἀλβανῶν βουλευτῶν κυκλοφορεῖ πρὸς ὑπογραφήν ἀναφορά ὑποβληθῆσομένη πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Σουλτάνον, διὰ τῆς ὁποίας ζητοῦσιν οὕτω παρ' Αὐτοῦ ὅπως μὴ δεχθῇ τὴν πρότασιν περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς, ἵνα μὴ γεννηθῇ ἀνησυχία ἀπὸ τὸ Κράτος καὶ δημιουργηθῶσι παρεξηγήσεις θυνάμεναι νά ἔχωσιν ἐπικινδύνους συνεπειάς.

ΦΟΒΟΙ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Κύκλοι ἐγγύς τῆ Κυβερνήσεως φρονοῦσιν ὅτι ἐὰν ματαιωθῇ ἡ σημερινή συνεδρία τῆς Βουλῆς, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἀναγκασθῇ νά ὑποβάλῃ τὴν παραίτησίν τῆς.

Αριθμ. 2632

ΠΕΡΑΝ, 17 Δεκεμβρίου 11.30 μ. μ.

ΜΑΤΑΙΩΣΙΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣ

Μόνον ἑκατὸν τριάκοντα καὶ εἰς βουλευταὶ προσήλθον σήμερον εἰς τὴν Βουλῆν, εἰς ἣν προσήλθον ἐγκαίρως ὁ Μ. Βεζύρης καὶ ἕτεροι ὑπουργοί.

Μέχρι τῆς 3ης μετὰ μεσημβρίαν ὥρας ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς Ἀγμέτ Ριζά ανεμένεν ἐλπίζων ὅτι θὰ προσήρχοντο καὶ ἄλλοι βουλευταὶ καὶ θὰ κατορθωτο ἀπαρτία.

Πεισθεις ὅμως τέλος ὅτι δὲν θὰ κατορθωτο τοῦτο ὡς ἐκ τῆς ἀποχής κατὰ τὰ προαφασισθέντα ὅλων τῶν ανεξαρτήτων βουλευτῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίαν.

ΛΟΓΟΙ Μ. ΒΕΖΥΡΟΥ

Ὁ Μ. Βεζύρης πικρῶς σχολιάζων τὰ γενόμενα ἐξέφρασε τὴν λύπην του δι' αὐτὰ, ὑπέμνησε τὰ ἐν Παράκῳ διαδραματισθέντα καὶ ἠρξάθη νά μὴ μετανοήσωμεν διὰ τὴν ἀντιπατριωτικὴν αὐτῶν πολιτικὴν.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον εὐθὺς μετὰ τὴν ματαιώσιν τῆς συνεδρίας τῆς Βουλῆς συνήλθον εἰς σύσκεψιν ἣν αἱ διάρκεισεν ἐπὶ μακρὸν.

Η ΕΝΤΥΠΟΣΙΣ

Εὐρύτατα σχολιάζονται ἐκ τοῖς κύκλοις τοῦ Πέραν τὰ συμβάντα τῆς Βουλῆς.

Γενικῶς κρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Σαῖτ πασά θὰ παρατηρηθῇ.

Κ.

ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ

Πρὸ τινων ἡμερῶν κόσμος πολὺς ἀπὸ ὅλας τὰς λαϊκὰς τάξεις συναστίζετο πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς «Λαϊκῆς Τραπεζῆς» τῶν Ἀθηνῶν διὰ νά πάρῃ τὰς καταθέσεις του.

Μερικοὶ διέδοξαν ὅτι ἡ τράπεζα αὕτη θὰ ἐχρησκόμει, καὶ ὁ καθεὶς ἐτρέφε νά προσφάξῃ τὰ χρήματά του.

Μετὰ τὴν εὐκαιρίαν αὕτην εἰς μίαν Ἀθηναίαν ἐφημερίδα ἐδημοσιεύθη ἕνα ἀρθράκι τὸ ὁποῖον δεκνύει πόσον ἀξίζει μία δραχμὴ εἰς ἕνα πτωχὸν ἄνθρωπον.

Τὸ ἀρθράκι τοῦτο ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ὁ πανικὸς τεσσάρων χιλιάδων ἀνθρώπων εἰς τὴν θύραν τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς ὑπῆρξε σκηνὴ, ἡ ὁποία θὰ ἐνέπνεεν εἰς τὸν Θουκυδίδην καὶ τὸν Ἰωσὶππον θαυμασίαν σελίδα, εἰς τὸν Δελακροῦ καὶ τὸν Ροσεγκρόδ ἕνα τραγικὸν πίνακα. Ἀνοίγοντες τὴν «Καταστροφήν» τοῦ Ζολᾶ ἢ ῥιττοντες ἕνα βλέμμα εἰς τὴν Δευτέραν Πυροουσίαν τοῦ Μιχαηλαγγέλου, δύνανται καὶ ὅσοι δὲν τὸν εἶδαν νά τὸν φαντασθῶν. Τόση εἶνε ἡ δύναμις τῆς κακολογίας, ἡ ὁποία κατὰ τὴν ἀθάνατον μελῶδιαν τοῦ Ροσοῖνι ἀρχίζει ὡς ἀνοιξιμὸν ἀεράκι διὰ νά καταλήξῃ «κόμε σὺν κόλλο ντὶ κανόνε».

Ποῖος θὰ ἐφραντίζετο, ὅτι μετὰ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ὁποίων ἐτρέχεν αἷμα, ἀπὸ τὰς πληγὰς τῆς πάλης καὶ τοῦ σὺνωστισμού, τῶν ἀποκλειομένων, τῶν ὠρυνόμενων, ὑπῆρχον πολλοὶ — τοῦλάχιστον πεντακόσιοι — ἔχοντες νά λάβωσιν ἀπὸ τὴν Τράπεζαν δέκα δραχμάς, πέντε δραχμάς, δύο δραχμάς, μίαν δραχμὴν; Μάλιστα μίαν! Δι' αὐτὰ τὰ ἑκατὸ μονόλεπτα ἐξενύχιασιν καὶ ἐπαλαίωσαν. Δι' αὐτὰ θὰ ἦσαν ἔτοιμοι νά πολεμήσωσιν, νά ἐγκληματήσωσιν καὶ νά πέσωσιν. Τὰ φαινόμενα ταῦτα μᾶς ἐπαναφέρουσιν εἰς μίαν οικονομικὴν γῶσιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπεμακρύνθημεν πολὺ εἰς τὴν ὄξιαν τῆς δραχμῆς, εἰς τὴν ὄξιαν τοῦ ἐλαχίστου.

Μυριάδες ἀνθρώπων εὐτυχήσαντες νά ἔχωμεν ἕνα κουτσουμποδὸν ὡς ὑπάλληλοι, ἢ ἕνα μεγάλον ποσὸν τὸν μῆνα ὡς ἐπιχειρηματίαι, ὡς καταρροσταί, ὡς χαρτοπαίχται, ὡς κληρονόμοι, ἔχασαμεν τὴν ἀξίαν τοῦ ἐλαχίστου. Καὶ ὅμως, ὅπως ἀπέδειξεν ὁ πανικὸς τῶν μονοδράμων κατοθετῶν τῆς Λαϊκῆς, τὸ ἐλάχιστον ἔχει τὴν ἀξίαν τοῦ ἀκεραίου: Τὴν ἔχει μὴδὲν ἀντιστάσεως. Οἱ πτωχοὶ ἄνθρωποι κολλοῦν εἰς αὐτὸ, ὅπως ὁ Κάννης εἰς τὴν περιουσίαν του. Ἀκούομεν πανικὸν διὰ μίαν δραχμὴν.

Μὴ περιμένετε περισσότερον διὰ νά πει-

σθῆτε ὅτι ἡ δραχμὴ εἶνε μίαν περιουσία, ὅτι ἡ πεντάρα ἐκείνη τοῦ Γεωργίου, ἡ ταξιδεῖου ἢ ἐπὶ ἔτη, ἡ στουμπωθεῖσα, ἡ τριμμένη ἢ πλατυθεῖσα εἶνε ποσὸν ἐπικίνδυνον.

Δὲν εἶνε ἄξιον τὸ γεγονός νά φέρῃ τύψεις συνειδήσεως εἰς τόσους ἀνθρώπους, οἱ ὅσιν ἰσθηθέντες ἀπὸ καλλιτέραν τύχην ἔχουσιν ἐντελῶς τὴν ἀξίαν τοῦ ἐλαχίστου; Ἐδῶ σὺν ῥάσασιν ἀνδρῶποι διὰ μίαν δραχμὴν καὶ ἄλλοι πετοῦν τὸ ἑκατομυρίασιν τῆς ἡμετέρας ὡς βότσαλα, οἱ μεγαλείτεροι τὰς ἑκατὸ χιλιάδας, οἱ ἀκόμη μεγαλείτεροι τὸ ἐν ἑκατομυρίον, εἰς τὸς ἀκτίς πολυτελείας, εἰς τὰ καζίνα, εἰς τὰ ταχυφράγκα, εἰς τὰς ἱπποδρομίας, παντοῦ ὅπου ἡ ἀνθρωπίνη ἀργία ζητεῖ διὰ πολλῶν θυσιῶν τὴν θεοαλείαν τῆς ἀνίας τῆς. Εἶνε προφανές, ὅτι ἐδῶ δὲν ἐκφρανοῦμεν λόγον τῆς σαρακοστῆς ἀπὸ τοῦ ἀμβώσος. Καὶ ὅμως συγκρίνατε τὸν πανικὸν τῆς δραχμῆς πρὸς τὸ σκόρπισμα τοῦ χρήματος, παντοῦ ὅπου ὁ ἀνθρωπὸς διασκεδάζει.

Ἐξάτη. Ἐδῶ ἐλάχιστον εἶνε δραχμὴ, ἐνεὶ τὸ μεταξωτὸν πεντακοσιόδραμον τῆς Γαλλικῆς Τραπεζῆς. Δύο ἐλάχιστα διάφορα. Δύο ποσά. Δύο ἀξία. Δύο εἶδη ἀνθρώπων! Οἱ σκοτωμένοι διὰ τὴν δραχμὴν, οἱ γελῶντες, δταν σκορπίζον τὸ ἑκατομυρίασιν. Ὑπὸ τῆς ἀργίας αὐτῆς ἀντιθέσεις δὲν θὰ συμπεράνετε βεβαίως ὅτι ἡ ἀνθρωπότης εἶνε μίαν, καὶ ἔχετε τὴν κεφαλὴν ἀπὸ ἀπορίαν εἰς τὸ ἀκούσασθαι ὅτι ὁ ἀνθρωπὸς ἐπλάσθη κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τοῦ Θεοῦ. Ἐὰν ὁ Θεὸς εἶνε εἰς, θὰ ἦτο καὶ ὁ ἀνθρωπὸς ἕνας, οὐχὶ δύο.

Θὰ εἶχαν ἐλάχιστον ἀξίας ὅλοι τὴν δραχμὴν, ἢ ὅλοι τὸ ἑκατομυρίασιν... Ἄλλ' ὅταν ὑπάρχουν ἀνθρωποὶ κάμνοντες μίαν στάσιν τῆς δραχμῆς, καθ' ἣν σιγμὴν τὸ ἑκατομυρίασιν δι' ἄλλους εἶνε τὸ ἐλάχιστον. φθάνομεν εἰς τὸ συμπέρασμα—παλαιὸν ὄσον καὶ ὁ κόσμος, νεώτερον μόνον διὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ χρήματος εἰς ὀλίγας χεῖρας—ὅτι ὁ κόσμος αὐτὸς εἶνε λανθασμένος. Καὶ ὅτι πρέπει ἢ νά ξαναγίνῃ, ἢ οἱ ἠθικοφιλόσοφοι, οἱ κηρύττοντες τὸν ἀνθρωπὸν εὐδαίμονα ἐκτός τῆς τελειότητος τοῦ σὺμπαντος νά μᾶς ἀφήσωσιν ἡσυχούς διὰ παντός, λαμβάνοντες καὶ ὡς ἀντάλλαγμα...μίαν δραχμὴν.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΑΜΑΞΑ δίτροχος ἀγγλικῆς κατασκευῆς ἐκ ξύλου καρυῆς, συστήματος «Doz - cart» μετὰ ὅλα τὰ ἐξαρτήματά τῆς καὶ τὸς ἱπποσκευάς.

Οἱ βουλόμενοι ἀπευθυνθήτωσιν παρὰ τῶν κ. Στέλιφ Καραλάτη, εἰς τὸ μεσιτικὸν γραφεῖον Γρ. Γρηγορίου καὶ Ε. Ἀναγνώστου.

ΤΑ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΑΣ

(ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΕΡΤΑΙΣ)

ΤΟΥΣ ΦΑΚΕΛΛΟΥΣ ΣΑΣ

ΚΑΙ

ΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΟΚΕΦΑΛΙΑΣ ΣΑΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΗΣ "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ,"

Πλουσία συλλογὴ στοιχείων. Πλουσιωτάτη συλλογὴ ἐπισκεπτηρίων καὶ χάρτου διὰ τυπογραφικὰς ἐργασίας.

Ταχιστὴ ἐκτέλεσις πάσης τυπογραφικῆς ἐργασίας.

Τιμαὶ ἐκτός συναγωνισμοῦ.

ΜΕΤΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η "ΕΛΠΙΣ"

ΕΝ ΠΛΩΜΑΡΙΩ

(Ἐπὶ τῆς Προκυμίας).

Τὸ νεωστὶ οἰκοδομηθὲν καὶ ἀποκλειστικῶς διὰ ξενοδοχείων ὠραίων τοῦτο οἰκοδόμημα ἐπὶ τῆς προκυμίας καὶ ἐναντι τοῦ αὐτοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς Μυτιλήνης μετὰ μαγευτικὴν ἐπὶ τῆς θαλάσσης θέαν, περιέχον εὐάερα, εὐήλια καὶ μεγάλα δωμάτια, πλουσίως ἐπιπλωμένα διὰ κηροσφύρων ἐπιπλῶν, ἀνοίγει τὰς πόλεις του συντελοῦν οὕτως εἰς τὴν πρόδον τοῦ Πλωμαρίου. Ἡ εἰδικότης τοῦ βιοκτιήτου κ. Γεωργίου Βασιλάρου ἡ διακρίνουσα τὸ ξενοδοχεῖον καθαριότης καὶ εὐμάρεια συνιστῶσιν ἀπ' αὐτῶν τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο τὸ νέον ὡς ἀριστὸν καὶ μοναδικὸν ἐν Πλωμαρίῳ.

Συνιστᾶται θερμῶς εἰς ὅλους τοὺς μεταβαίνοντας εἰς Πλωμαρίον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι ἀπὸ τῆς 2 Νοεμβρίου 1911 ἡ χειρουργικὴ κλινικὴ τοῦ γνωστοῦ χειρουργοῦ τῆς πόλεως μας κ. Εὐσταθίου Δουνάρου θὰ μὲν κλειστὴ συνεπέα τῆς εἰς Εὐρώπην ἀναχωρήσεως αὐτοῦ μέχρι τῆς πρώτης ἐβδομάδος τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου ὅποτε καὶ θὰ ἐπιστρέψῃ.

STEAUA ROMANA

Ανώνυμος εἰταιρία διὰ τὴν βιομηχανίαν.

ΠΕΤΡΕΛΑΙΩΝ

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος ἐν Μυτιλήνῃ:

Κ. Φραντζέσκος. Ὁδὸς Ἁγίου Συμεῶν.

Πετρέλαια Ρουμανικὰ, διυλισμένα, τελειώτατα καὶ κατάλληλα πρὸς φωτισμὸν καὶ διὰ τὰς κινητηρίους μηχανάς.

Ποιότης ἀρίστη, ἐφαρμύλος πρὸς τὰ Ρωσικὰ πετρέλαια.

Τιμαὶ συμφέρουσαι καὶ ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ.

Πωλήσεις εἰς δοχεῖα καὶ βαρέλια, λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.

Μεγάλῃ παρακαταθήκῃ Ρωσικῶν πετρελαίων Βασιλῆν καὶ Ρουμανικῆς Βενζίνης δι' αὐτοκίνητα καὶ ἐργοστάσια.

Τιμαὶ ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ.

LLOYD ANGLAIS

Ἡ Γενικὴ Διοίκησις τοῦ παγκοσμίου Lloyd Anglais ἐπιχειροῦσιν ἀποδέχασθαι τὸν παρ' ἡμῶν πράκτορα αὐτοῦ κ. Γεώργιον Ράλλην ὅπως ἀσφαλίσῃ ἐκτός τῶν ἐκ τοῦ πολέμου θαλασσίων κινδύνων καὶ πάντα τοιοῦτον ἐκ πολέμου ποικιλοῦμενον ἐπὶ οἰκοδομῶν, ἐπιπλῶν καὶ ἐμπορευμάτων.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΕΙΟΝ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΥ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΥ -- ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΥ

ΧΑΡΑΛ. Σ. ΤΖΕΛΑΓΙΔΟΥ

(ὡς φοιτητοῦ τῆς Ἰατρικῆς)

Δέχεται καθ' ἑκάστην 9-12 καὶ 2-5. Ὁδὸς Ἀλυσσίδας ποταμοῦ πλαγίως Σχολῆς καλογραῶν.

Τύποις «Σάλπιγγος».